

Служба и акатист Преподобном оцу Исанији од Оногошта

слави се 28. априла (11. маја),
дан очи Светиој Василији Острошкој

Цетиње, 2019.

На великој вечерњи: Блажен мѹж

На Господи возвах: стихире, гл. 6.

Исанжо, Преподобни оче наш, Свете Цркве
Истѹбе дѹховни, Острошке светиње похвало и
народа Божијег ѹтврђење, сабор преподобних са
током данас ликује и Небо и земља весело ти поје,
јер си вијенац свој од Господа достојно примио,
који те је истинитим слѹгом Својим прославио,
вјерним поборником нашега спасења ѹчинио, зато
те молимо: Преподобни оче Исанжо, моли Бога да се
спасемо. [Двапѹт]

Преподобни оче Исанжо, Божијем позивѹ вјер-
но си се одазвао, ѹточиште од овога свијета
ѹ Острошкој стијени си нашао, подвигом светим
Христу Богу се ѹподобно, и тијелом и дѹшом Бога
прославио и ѹ вјечни Живот све си призвао, зато
ти вапимо: Свети оче Исанжо, моли Бога да спасе
све који поштѹју свети спомен твој. [Двапѹт]

Преподобни Исанжо, небесних чинова сабе-
сједниче и божанствене свјетлости прича-

сничє, Царства Небєског насљєдничє, гладних и жєдних Небєскє Правдє хранитєљу, у сажєжєним моштима твојим славно прослављєни Христов мучєничє, монаха наставничє и учитєљу, Острошкє светињє дүховни родитєљу, молимо тє: моли Бога да спасє дүшє нашє. [двапут]

Исанжо, очє благодатни, житијє твојє мало познато као јєванђељско зрно којє јє умрло род јє многи донијєло, Острошкү пүстињу свјєтлошћү Христовом јє обасјало, Свєтог Василија са Мүчеником Ћаконом њєговим и Станком Новомүчеником привєло и Острошкү светињу свјєтилником Васєљєнє учинило, молимо тє, Свєти очє наш, үкрєпи и нас да достојно свєти споєн твој славимо. [двапут]

Глава, гл. 6:

Преподовни очє Исанжо, као пророк Исанја некада, ү наүтєжа врємєна за страдални род свој Господү си вогослүжио, Који јє молитвє твојє үслишио, Острошкү светињу гором Сионском учинио, као вода Силоамска, из њє јє потєкла вода жива, Божји народ напајајући на изворү вѡда Живѡта вјєчнога.

И ниње: богородичан

Догматик, гл. 6: Кто тебе не ублажит...

Вход. Прокимен дана.

И паримије, читања три:

1. Премудрости Голомонове (главе 5, 6)
2. Премудрости Голомонове (глава 3)
3. Премудрости Голомонове (глава 4)

На литији: стихире, гл. 1.

Данас Преподобног оца нашег Исаију Острошког радосно слаavimo, узвишеног житија његовог се сјећамо, које је Духом Светим записано у саворном памћењу Цркве Христове, зато му појемо: Оче Преподобни, моли Христа Господа да спасе душе наше. [двапут]

Глава, гл. 6.

Преподобни оче Исаио, вожанствени сасуде Божије благодати, који си Острошкју пустињу мученичким подвигом облагодатио, расадником монаштва је учинио, уски пут у Живот Вјечни свима прокрчио да смјело за Христом ходимо, зато те, Свети оче, молимо да на путу спасења истрајемо и Христа Бога прослаavimo молитвама твојим светим.

И ниње, богородичан, гл. 6:

Творац и избавитељ мој...

На стиховње: стихире, гл. 8.

Исаијо, когоносни оче наш, данашњи свијетли празник твој Острошкү светињү обасјава, вєсмртност свима јавља и светом љубављү украшава све који вјерно поштүјү свети спомен твој.

Ѓтих: Часна је пред Господом смрт преподобних Његових.

Пүстињским подвигом својим житије земаљско небеским си үчинио, врлинама својим Господа прославио, па ти од свег срца појемо: радү се, Преподобни оче Исаијо, пүтовођо спасења нашег.

Ѓтих: Блажен је човек који се боји Господа и који заповијести Његове неповријеђеним чүва.

Преподобни Исаијо, смјерни Христов возниче и велики чүдотворче, Острошка светиња је чүдом Цркве Христове постала, Глава Божија њоме је вјасењенү обасјала и сав хришћански род свјетлошкү богопознања просвијетлила, молитвама твојим светим и твојих светињ сљедбеника.

Глава, гл. 8.

Унука свога, игумана Исаије, свијетло надах-
нуће, Василија Светог са Ћаконом и Муче-
ником Станком предводниче, Свети Божји угодни-
че, којега је Бог посмртног мучеништва удостојио,
житије твоје и подвиг од многих сакрио и нама
грешним благодатно објавио да те неукутно при-
зивамо: Преподобни оче Исаију, моли Бога за нас.

И ниње, богородичан:

Безневјеснаја Дјево...

По благосиљању хљевова:

Тропар Преподобноме, гл. 6.

Острошке пүстиње вјерни жителю, подвигом,
постом и молитвом преобразио се јеси, си-
најских пүстињака сљедбениче, пророка Божијег
Исаије имењаче, Исаију нови страдалниче, Светом
Василију си претходно, Острошкү стиженү осве-
штао, Христа Бога прославивши, пламеном огња
Твојих Светих моштију васељенү обасјавши. [два-
пүт]

И: Богородице Дјево [једанпүт]

На јутарњој:

Тропар Преподобном: двапут; Гласа и ниње: богородичан:

Благословенују нареки...

По првом стихословљу, сједалан, гл. 1.

На позив Божији вјерно си се одазвао, свијет
Оставив, Острошкѹ пүстињу заволио, дүшү
своју омрзнуо и Христү се сараспео, Исаијо Пре-
подобни, ближњима си себе молитвено даровао и
крајеу҃гаони камен Острошке светиње постао, ода-
кле благосиљаш и заступаш се за све који пошту-
ју свети спомен твој. [двапут]

Гласа и ниње, богородичан:

Дјево Богородице, Ти која си се Христү Богу
савршено уподобила, и на уподобљење спа-
ситељу сав хришћански род призивала, Тебе као
истинитү Мати Божију и вјерно спасење наше,
неу҃күтно величамо.

По другом стихословљу, сједалан, гл. 8.

Нспосника Преподобног Исаију у пјесмама
узвеличајмо, који се подвигом светим Го-
споду своме уподобио, обиталиште Божије постао,
у хорова бесмртне се уселио и злога мучитеља по-
срамио када му је најсјајнији вијенац посмртног

мученика на Пекѹ заблистао и обасјао сав вогољубиви хришћански род. [двапут]

Глава и ниње, богородичан:

Несмјестивог Бога вјечно обиталиште, свих хришћана путеводитељко и светих подвижника дѹховна родитељко, Дјево Богородице, Мајко наша Пресвета, моли Бога да се спасемо.

Ѓједалан по полијелеју, гл. 8.

Пламен огња твојих спаљених моштију на Планиници обасја силом Васкрсења Христовог Острошкѹ светињу, те твој ѹнѹк Исанја, њиме просвећен, црквѹ Часног Крста и обитељ светѹ изгради, стога, Преподовни оче Исанјо, моли Христа Бога да и нас просветли свјетлошћѹ Васкрсења свога.

Глава и ниње, богородичан: Небеска врата и кивот...

Прокимен: Часна је пред Господом смрт преподовних Његових.

Стих: Што затражим од Господа, то ће ми даровати; Ђсјакоје дѹханије...

Ѓвето Јеванђеље по Матеју, зач. 43.

По 50. псалмѹ: јеванђељска стихира, гл. 6.

Преподовни Исаио, Господ Христос кроз тебе је просијао и у Царству Своме те прославио као преподовног слугу Свог и ангелским хорovima придружно, да Га вјечно славиш и молиш се за све који поштјују свети спомен твој.

Канон, гл. 8

Пјесма 1.

Ирмос: Прешавши воду као копно и повјегавши од египатског зла, Израиљац клицаше: Избавитељу и Богу нашем појмо!

Радју се, Преподовни Исаио, у Острошкy пустињу од Бога призвани, у огњеном подвигу Духом Светим вођени, Синy Божјем, Христy Богу нашем, благодатно упокољени, моли Пресвету Троицу да се спасемо. [двапут]

У духовном закону Вјечног Живота си се подвизавао, Небеском благодаћу испунио, Острошке светиње источник животворни си постао, чистом водом молитава твојих си омно све који ти вапију: оче Преподовни, моли Бога за нас.

Богородичан: Од свих људи у Духу Светом најслободнија, Рођењем Својим Светим сав људски

род си од грижеха, смрти и ђакола ослободила и Царства Небеског удостојила све који ти са љубављу поју: радуј се, Света Мати Бога Христа, Дјево Пречиста!

Пјесма 3.

Ирмос: Небеског свода врхотворче и Цркве градителу, Ти ме утврди у љубави Твојој, крају жеља, тврђаво вјерних, једини Човјекољупче.

Крст свој носећи за Господом си пошао, лик Божији у себи си обновио, уску стазу монашкуну призиванима си утабао, унука свога игумана Исаију са братијом на подвиг надахнуо, па ти и ми вапимо: Преподобни оче Исаио, моли Бога за нас. [двануџт]

Василија Светог са Светим мучеником Ђаконом његовим и Новомученика Станка претходниче, Острошке горе светниче, Преподобни оче Исаио, научи нас да са њима заједно трисвету пјесму Богу у Троици пјевамо.

Богородичан: Пресвета Богородице, неизрециве Славе Божије блистање, заблистај у срцима нашим светом љубављу Твога Сина да на путу спасења не залутамо и да Тобом Христу Богу вјечну пјесму појемо.

Бѹѣдман, гл. 4.

Божанственим Духом молитава својих Острошкѹ стиженѹ си омио, спасоносним извором Божијих чѹда је учинио, као древни пророк Исаија који је из горе Сионске водѹ Силоамскѹ од Господа за народ измолио, Преподобни оче Исаио, непресѹшни источниче нашега спасења, молимо те: моли Бога да спасе дѹше наше.

Глава и ниње, богородичан:

Слово Отче, Христа Бога нашего...

Пјесма 4.

Ирмос: Господе, чѹх тајнѹ Твога домостроја спасења, разумјех дјела Твоја и прославих Твоје Божанство.

Добровољни мѹчениче савјести, монаха правило, посмртно мѹчеништво си претрпио, подвигом својим тајним свѹ Васељенѹ распјевао, Ангеле ѹдивно и Господа према свима ѹмилостивно који те вјерно прослављајѹ као Божјег човјека и Христовог ѹгодника. [двапѹт]

Сав живот свој Богу си посветио, као ангел на земљи поживио, Христѹ Спаситељу вјерно послѹжно, Који те је, спаљивањем моштију на Планиници, посмртног мѹчеништва ѹдостойно, вијенцем

славе на Неву прославио, Јагње Божје заклано за живот свијета, учинивши те необоривим стубом Цркве Свете, Преподобни оче наш, моли васкрслога Христа да спасе душе наше.

Богородичан: Дјево Мати Богородице, свих бц-рама гоњених најсветије пристаниште, научи нас који ти се молимо, да те неукутним пјесмама у Царству Христовом вјечно слаavimo.

Пјесма 5.

Ирмос: Просвети нас заповијестима Твојим, Господе, и мишицом Твојом узвишеном подај нам мир Твој, Човјекољупче.

Јеванђељску Ријеч Божију послушавши, по-стом и молитвом дух кнеза овога свијета си пови-једно, свим вражијим искушењима одолно, гордост живота презрео, повједу извојевао и Христа Бога у Острошкој испосници славно прославио, Свети оче Исаио, моли Бога за нас. [двапут]

Од људске славе сакривен, Христу тајно уподо-бљен, Божанственој Цркви знан, љубављу светом народу Божијем јављен, у вјечности прослављен, вјечном радошћу обрадован, Преподобни Исаио, молимо те: молитвама твојим светим, обрадуј нас

сусрєтом са Христом Богом нашим у Царству Небесном.

Богородичан: Тече, Која си од тебе рођеним Христом Богом нашим роду људском рајска врата отворила и у Царство Свјетлости нас позвала да у бесмртним небеским хоровима Богу појемо, молимо те, Пресвета Владарко наша, љубављу твојом Свєтом, помиљуј нас.

Пјесма 6.

Ирмос: Излићу молитву ка Господу, и Шему ћу казати туге моје, јер се душа моја испуни зала и живот се мој приближи аду и молим се као Јона: Боже, изведи ме из трџежи.

Преподобни оче Исавро, ти који си Духа Свєтог огањ задово, као Свєтог Савє на Врачару, тако си и твоје мошти на Планиници спаљене, теби, који си у заједницу Вјечне Љубави примљен, и бесмртним хоровима се придружио, са Господом једно постао да Га вјечно прослављаш, молимо те, моли Бога да се спасемо. [двапут]

Што је душа у тијелу, то си ти, Преподобни оче, у Небеском Острогу, са којега нам Славу Божју неуморно јављаш и благосиљаш све који свијетли празник твој са љубављу прослављају.

Богородичан: Радѹј се, Пријестоле огњезрачни, јер си огањ кожанствене љубави у нама разгорела; радѹј се, Мати Дјево, јер си молитвама својим у срца наша Христа Бога уселила и да појемо благословила: радѹј се, Невјесто Неневјесна!

Кондак, гл. 8:

Из древнога града Оногошта у Острошкѹ пе-
жинѹ си се настанио, као некад Мојсије на горѹ
Синајскѹ, обасјан Кѹпином неопалимом; Остро-
шкој гори си привео још тројицѹ Божијих ѹгоди-
ка, Василија Светог са страдалним Ћаконом и са
њима Станка новог Мѹченика; тако сада свештена
Четворицо јеванђелиста Христових, прослављате
Пресветѹ Тројицѹ у Невеском Царствѹ Божијем.

Икос:

Ти, који си Христѹ сав живот свој на дар
принио, посебан благослов Божији од Госпо-
да за ѹздарје си докно, кожанствени Исанијо, када
је земаљско житије твоје Господ од нас скрпо, да
би нас ти, огњем моштију твојих са Планинице,
незалазном свјетлошћѹ Сѹнца Правде обасјао и
све распјевао да ти, у Главу Божију, појемо: радѹј
се, јер си у Отачаствѹ својем као пѹстињац стран-
ствовао; радѹј се, боравећи у тијелѹ, на Небѹ си

живно; радуј се, нако сиромашан, многе си окогатио; радуј се, нако лишен свега, у свему си изобиловао; радуј се, подвижнице вјечне љубави, Христу си се сараспео и Живот вјечни задовољно; радуј се, оклеветан од врага као злочинац, посмртне мукe си претрпно; радуј се, Господ те је као многоцјени бисер Острошке светиње прославио; радуј се, Преподобни оче наш Исаио, божанствено подобије Христово!

Синаксар (види стр. 37)

Пјесма 7.

Ирмос: Некада у Вавилону младићи, који вјеху доведени из Јудеје, вјером трозичном угасише пламен пећни, појући: Боже отаца наших, благословен јеси.

Преподобни оче Исаио, Царства Свјетлости благословени житељу, Христов вјерни пријатељу, божанствене љубави расаднице и Свети Боговидче, молимо те: моли се за све који вјерно поју: Боже отаца наших, благословен јеси. [двапут]

Огњем божанствене љубави си горно, и тим светим огњем кроз пламен моштију твојих Свјету Цркву просвијетлио и разгорио срца вјерних да са

радошћу у славу Божију поју: Боже отаца наших, благословен јеси.

Богородичан: Савршену врлину и славу своју у срцу своме си скрила, вјечни узор живота скривеног у Богу свима постала, у јато светлих Небеских сила нас позвала да у вјечној радости пјевамо: Боже отаца наших, благословен јеси.

Пјесма 8.

Ирмос: Цара Небеског, кога поју војске анђелске, хваљите и преузносите у све вјекове.

Као Васкрсења Дан, у Цркви је празник твој свануо и срца свих вјерних распламсао да Господа појемо дјела и преузносимо Га у све вјекове. (двапут)

Дан спасења и празник весеља духовног је освајачу, да скрцшене душе и смиреног духа Преподобног оца нашег Исаију у пјесмама узвеличамо и да достојно Господа појемо дјела и преузносимо Га у све вјекове.

Богородичан: Безгранично Промислу Божијем си се предала, Небеска Царице, и савршеном смјерношћу Божијем Домостроју нашега спасења драговољно послужила и сподовила све да Господа појемо дјела и преузносимо Га у све вјекове.

Пјесма 9.

Ирмос: Спасени Током, Джево Чиста, ми те исповиједамо као истинску Богородицу, величајући те са вестјелесним хоровима.

Светитељу богоносни, Цркве Божије пастиру благодатни, благочешта ревнитељу, Сунцем Правде осијани, Духом Светим запечаћени, Преподобни оче Исаниjo, Светитеља Василија Острошког претечо, молимо те, Христа Бога моли за нас да се спасемо. [двапут]

Као икона Бога Живога, оче наш Исаниjo, Христу Богу све приводиш и христоликом љубављу твојом гријеш, чинећи све причасницима Царства Небескога.

Богородичан: Ти, која си љубав Истине савршено примила и љубављу Свете Троице нас спасила, Тебе као обиталиште Свете љубави Божије неутјутно величамо и молимо: Пресвета Богородице, спаси нас.

Свјетилан:

Као многосвијетлом свјетилнику, Преподобни оче Исаијо, Црква Света ти се радује и гласом свијетлим весело ти поје као своме тихом молитвенику и Острошког пүстињака саподвижнику, заједно са њим нас обасјаваш вјечном Свјетлошћу Христовог Лица.

Глава и ниње, Богородичан:

Научистија зрако Сүнца Правде, озари нас молитвама Твојим да ти увјек пјевамо: радуј се, Пресвета Богородице, Сүнце Христово незаходимо!

Хвалитне стихире, гл. 4:

Данас се славним јави предивни и пресвијетли спомен твој, Преподобни Исаијо, Ангеле и људе сабирајући у јединствени славопој којим Господу үсходимо и у част имена Божјег се причешћујемо вјечном Главом Божијом. [двапүт]

Ходите сви вјерни, үзвеличајмо данас Преподобног оца Исаију који је, сољү благодатних подвига својих, Цркву Светү осолоио и, огњем спаљених моштију својих, непријатељима својим Васкрслога Христа посвједочио и, пламеном тога огња, свој Васељени засијао Свјетлошћу Онога

Који је смртју смрт повиједио и Живот вјечни даровао свакоме створењу. [двапут]

Глава, гл. 6:

Као свето знамење Главе Божије земљом си ходио, љепоту Лица Божијег у себи си обновио, народ Божији чудиво и пламеном огња светих моштију својих Господара Живота прославио, да Га вјечно у Царству Небеском са свима светима славиш, просвећујући нас и грижући молитвама твојим.

**И ниње, богородичан: Богородице, Ти јеси
лоза истинаја....**

Велико Гласословље

На Литургији: Блажена: Канон светог: 3. и 6. пјесма

*Блајословом Њејовој Високојреосвешћенствѣ
Мийройолийѣ Амфилохија, служба је мољење монахиње
Олимјијаде (Кадић), манастир Ђелија Добрска.*

Акатист Преподобном Исаији од Оногошта

Кондак 1.

Острошке стижене смјерни подвижнице, Василија Светог са Ћаконом Светим и Мучеником Станком предводнице, монаха свјетилнице, Свети Божји угоднице, Христу Богу си се уподобио, посмртног мучеништва се угодно и пламеном огња твојих светих моштију Васељену обасјао и васкршњом радошћу Свету Цркву распјевао да ти поје:

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, кожанствено подобије Христово!

Икос 1.

Ти, који си Христу Богу сав живот свој на дар принио, посебан благослов Божији од Господа за уздарје си добио, кожанствени Исаију, када је земаљско житије твоје Господ од нас скрио, да би нас ти, огњем спаљених моштију твојих са Планинице, незалазном свјетлошћу Ђунца Правде обасјао и све распјевао да ти, у Главу Божију, појемо:

Радѹј се, јер коракећи у тијелу, на Небу си живио!

Радѹј се, јер си у Отачаству своје као пустињак странствовао!

Радѹј се, јер оклеветан од врага као злочинац, посмртне мѹке си претрпио!

Радѹј се, Господ те је као многоцјени бисер Острошке светиње прославио!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исаијо, кожанствено подвиже Христово!

Кондак 2.

Преподобни оче наш Исаијо, Божијем позиву вјерно си се одазвао, уочиште од овога свијета у Острошкој стијени си нашао и подвигом светим Христу Богу се уподобно, смјерно Бога славећи пјесмом: Алилуја!

Икос 2.

Тијелом и душом у острошкој испосници Господа си прославио, Свете Цркве стубу духовни постао и у вјечни Живот призвао све који ти поју:

Радѹј се, Острошке светиње похвало!

Радѹј се, народа Божијег утврђење!

Радѹј се, Ангела удивљење!

Радѹј се, душа наших спасење!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исаијо, кожан-
ствено подовије Христово!

Кондак 3.

Гвети оче Исаијо, житије твоје мало познато,
као јеванђељско зрно које је ѹмрло и род
многи донијело, Острошкѹ пѹстињу свјетлошкѹ
Христовог Вакрсења је обасјало и Небо и земаљ
обрадовало кожанственом пјесмом: Алииѹја!

Икос 3.

Као пророк Исаија некада, ѹ најтежа времена
за страдални народ свој Господѹ си жртвѹ
светѹ приносио, Који је молитве твоје ѹслишио и
Острошкѹ светињу гором Сионском ѹчинио! Зато
ти радосно појемо:

Радѹј се, јер је као вода Гиоамска из Остро-
шке стијене потекла вода жива!

Радѹј се, на изворѹ Живота Вјечнога Божији
народ, молитвама твојим, Господ је напојио!

Радѹј се, јер те је Спаситељ Христос као исти-
нитог слѹгѹ Свога прославио!

Радѹј се, јер си непресѹшним источником на-
шега спасења постао!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исаијо, кожан-
ствено подовије Христово!

Кондак 4.

Острошкѹ пѹстињѹ мѹченичким подвигом своим си облагодатио, и расадником монаштва је учинио, ѹнѹка свога игѹмана Исаиѹ са свештенном братијом свијетло надахнѹо да неѹкѹтно Богѹ богослѹже и молитвено Богѹ поѹѹ: Алилѹја!

Икос 4.

Тешким подвигом пѹстињским земно житије твоје небеским си учинио, врлинама светим Господа прославио, ѹски пѹт ѹ Живот Вјечни свима си прокрчио, да смјело за Христом ходимо поѹѹ ти:

Радѹј се, драгоцјени сасѹде Божије благодати, молитвама своим све си облагодатио!

Радѹј се, когоносни Оче наш, ѹ срцѹ си Господа носио!

Радѹј се, Острошкѹ пѹстињѹ чѹдом Цркве Христове си учинио!

Радѹј се, небеском љѹбављѹ својом све си обасјао!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исаио, кожанствено подобије Христово!

Кондак 5.

Просвијетљен свештеним подвижима твојим,
всегоподовни Исаио, љнук твој Исаија цр-
кву Часнога Крста и обитељ свету изгради, добрим
родом светињу Острошкју облагороди да све људе
непрестано Господу приводи неукјутном пјесмом:
Алилуја!

Икос 5.

Ти, који си Острошкју стижену молитвама
својим загрио, Господу Христу се сараспео,
Цркву Божију животом светим украсио, огњем
спаљених моштију твојих свјетлошћу Христовог
Васкрсења си обасјао све који ти благодарно поју:

Радју се, преподовних монаха правило!

Радју се, Светог Василија Острошког и Ћакона
Мученика претходниче!

Радју се, Станка Новомученика и све дјеце сви-
јета пастиру нечесни!

Радју се, Истините Вјере свјетилниче!

Радју се, Преподовни оче наш Исаио, вожан-
ствено подобије Христово!

Кондак 6.

Неукјутно те величамо, Преподовни оче наш
Исаио, који си се вожанственом љубављу

својом Христу Богу уподобно, у вѣсмертне хороуе
уѣселио и посмертног мучеништва удоѣстојно, пјева-
јући Господу вѣсконачну пјесму: Аминѣ!

Икос 6.

Зле мучитеље, који су мошти твоје спалили,
посрамио си када те је Господ најсјајнијим
вијенцем посмертног мучеништва на Небу увјенчао
и вјечном радошћу Цркву Свету обасјао, па ти
зато, Свети оче, појемо:

Радѣ се, јер су Агарјани мошти твоје свете на
Планиници спалили!

Радѣ се, јер су те посмертним мучеништом
увјенчали!

Радѣ се, Господом прослављени, од врага као
злочинац оклеветан си био!

Радѣ се, огњем спаљених моштију својих силѣ
Христа Васкрслога славно си посвједочио!

Радѣ се, Преподобни оче наш Исајо, кожан-
ствено подобје Христово!

Кондак 7.

Мученички подвиг твој и житије твоје све-
то Господ је од света скрио и Цркви Хри-
стовој благодатно објавио да те, као чудесног за-
ступника нашег, неукутно призивамо и да Господу
Богу са свима Светима радосно појемо: Аминѣ!

Икос 7.

Гинајских пүстињака сљедбеник си био, Преподобни Исаијо, који си Острошкү пүстињу заволио, бдењима својим, постом и молитвеним плачем је үбијелно и Господү Христү ко неүјестү привео! Зато ти појемо:

Радүј се, гладних и жедних Правде үкрепителү!

Радүј се, Светог Јеванђеља пламени ревнителү!

Радүј се, неповједиви Христов војниче!

Радүј се, незамјенљиви наш пред Богом заступниче!

Радүј се, Преподобни оче наш Исаијо, кожанствено подобје Христово!

Кондак 8.

Гвети Преподобни оче Исаијо, ти, који си Острошкү светињу Сүнцем Правде обасјао и весмртност свима јавно, светом љубавлү си нас украсно да Богү ү радости, од свег срца појемо: Аллилуја!

Икос 8.

Пророка древног Исаије имењаче, Цркве Христове велики чүдотворче, Острошкү светињу влоставим светиоником Васељене си үчинио и сав хришћански род свјетлошкү богопознања просвијетлио да ти свијетло појемо:

Радѹј се, храбри подвижнице, једино Господа си се војао!

Радѹј се, тихи молитвениче, заповијести Божије неповријећеним си сачувао!

Радѹј се, блажени испоснице, молитвом и постом ꙗвола си повиједио!

Радѹј се, велики чюдотворче, светом љубављу Христовом преображен, ѹ вѣчни Живот си васкрсао!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исаио, кожанствено подобије Христово!

Кондак 9.

Ангели на Небѹ сѹ се ѹдивили, Преподобни Исаио, када је Господ Христос кроз тебе просијао и ѹ Небеском Царствѹ Своме те прославио као преподобног слугѹ Свог, да Иѹ вѣчно појеш: Аллилуја!

Икос 9.

Ангелске војске Небом се распјеваше када си се бесмртним хоровима придрѹжио и сјајним вијенцем Главе Божије Светѹ Црквѹ обасјао да ти поје:

Радѹј се, небеских чиновна сабесједнице!

Радѹј се, кожанствене свјетлости причаснице!

Радѹј се, Царства Небеског наслѣднице!

Радѹј се, ѹ сажеженим моштима твојим славно прослављени Христов Мучениче!

Радѹј се, Преподобни оче наш Исанѹ, кожан-ствено подвижје Христово!

Кондак 10.

Преподобни оче наш Исанѹ, ѹзвишеног житија твога с љубављѹ се сјећамо, које је Дѹхом Светим ѹ саборном памћењѹ Цркве Божије сачувано, ѹ Књигѹ Вјечног Живота ѹписано да Богѹ радосно пјевамо: Аллилѹја!

Икос 10.

Господ те је ѹ Острошкѹ пѹстињѹ призвао, Дѹхом Својим Светим ѹ светом подвигѹ рѹководио, небеском благодаћѹ Својом те испунио и вјерним слѹгом Својим на Небѹ те прославио, зато ти, Свети Исанѹ, појемо:

Радѹј се, крст свој носећи, за Господом си по-шао!

Радѹј се, ангелом на земљи си био!

Радѹј се, јер си Лик Божији ѹ себи чѹдесном љубављѹ Христовом обновио!

Радѹј се, вјерни народ Божији за ѹзвишени живот си надахнуо!

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, божанствено подобије Христово!

Кондак 11.

Удуховном закону Вјечног Живота си се по-
двизавао, обиталиште Ђвете Троице си по-
стао, у срцу своме Господа си свио и душом на
Небо молитвено усьодно, у бесмртним хоровима
пјевајући Господу божанствену пјесму: Аллилуја!

Икос 11.

Гав живот свој Богу на дар си принио, Пре-
подобни Исаију, Христу Спаситељу вјерно
си послужно, посмртно мучеништво претрпιο и
свјетлошћу Васкрсења Христовог са Гора Вјечних
засијао свима који ти поју:

Радуј се, јеванђељску Ријеч Божију беспрекор-
но си слушао!

Радуј се, свим вражијим искушењима храбро си
одолио!

Радуј се, јер си гордост и надменост живота
презрео!

Радуј се, јер си преславну побједу за Христа
извојевао!

Радуј се, Преподобни оче наш Исаију, божан-
ствено подобије Христово!

Кондак 12.

Усцуровом подвигу живот си провео и, крв своју проливши, Духа Светог си задовоно, са Господом једно постао и у анђелским хорovima, Цркву красећи, радосно си Господу запјевао најсветију пјесму: Аллилуја!

Икос 12.

Христов највјернији пријатељ си био, сјеме кожанствене љубави свуда си посијао, Царства Свјетлости благословени житељу, Преподобни Исаио, Свети Тајновидче и Цркве Свете неутјутни молитвениче, зато ти смјерно појемо:

Радуј се, подвижниче свете љубави!

Радуј се, напо сиромашан, многе си обогатио!

Радуј се, напо лишен свега, у свему си изобиловао!

Радуј се, Христу си се сараспео у рају са Христом васкрсао!

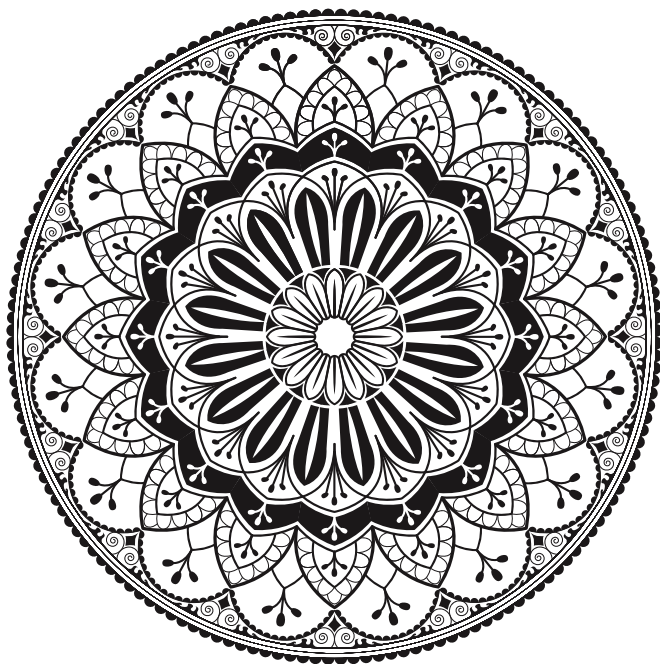
Радуј се, Преподобни оче наш Исаио, кожанствено подобије Христово!

Кондак 13.

Преподобни оче Исаио, ти, који си огњем Христове љубави горно, као свето знамење Главе Божије земљом си ходио, пламеном спаље-

них твојих моштију Васкрслога Господа славно си
прославно и дүше наше, молитвама твојим неке-
ским, оживио да Господу неукүтно појемо: Анилу-
ја! [трипүт]

[онда оїей: Икос 1, Кондак 1]

Молитва Преподобном оцу нашему Исаји

Свети Преподобни оче наш Исаио, Цркве Божије пастиру благодатни, Светитеља Василија Острошког, Светога Ћакона и Станка Новомученика претечо, са којима сада у Царству Небеском Пресвету Тројицу прослављаш и Вјечни Живот нам неукутно јављаш, молимо те, непрестано моли Бога за нас да се, вашим молитвама, спасемо.

*Блајословом Њејовој Високојреосвешћенства
Митрополија Амфилохија, Акаџисџи је мољење монахиње
Олимијаде (Кадић), манастир Ђелија Добрска.*

Житије Преподобног Оца Исаије „от Оногошта“

У раздобљу од Маричког боја 1371. до пада Горње Зете под турску власт 1499. године Турци су окупирали највећи дио српског етничког простора на географском распону од Саве и Дунава до Јадранског мора. Пред турском најездом родољуби слободомног и непокореног духа, али и не мали број монаха, повлачили су се у неприступачне планинске терене, у наше недоходе и непроходе, како би сачували личну слободу и вјеру предака. И у доба османлијске окупације бројни монаси и испосници налазили су себи уточиште у тешко приступачним планинским предјелима. Један од њих је био и Преподобни Исаија „от Оногошта“.

Када је Исаија тачно рођен, на жалост, није познато. Црквено и народно предање каже да је родом из села Попи у Никшићком пољу. Своје духовно скровиште и уточиште је нашао у острошким стијенама, гдје се подвизавао до своје земне кончине. И прије доласка Св. оца Василија у острошке стијене, који је услиједио средином XVII вијека, било је монаха и испосника који су се подвизавали у пећини Острошких греда (на чијем ће терену 1665. бити изграђен Горњи манастир), као и у неким околним пећинама и скровиштима. О истим монасима нема сачуваних података услед недостатка архивских аката, који су током турских похара Острошког манастира уништени. Ипак, сматра се да је Преподобни Исаија био један од њих, и да се на острошким висинама подвизавао још крајем XVI и почетком XVII вијека. Тако каже црквено-народно предање. Након упокојења Преподобног Исаије, његов култ се почео ширити подострошким селима, а и шире. Да би онемогућили стварање светитељског култа, Турци су, каже локално црквено-народно предање, узели мошти Преподобног Исаије и спалили их на Планиници, планинском превоју између масива Острошких греда и околине Никшића. Година упокојења Св. оца Исаије, као и тачна година када су мошти овог подвижника спаљене, није позната, јер су, како смо већ поменули, архивске списе Острошког манастира из

раздобља прије владе књаза и краља Николе углавном уништили Турци. Сасвим је могуће да су Турци спалили мошти Св. оца Исаије у току суровог казног похода на Бјелопавлиће 1611. Устанак Бјелопавлића Турци су угушили суровом силом уз мобилисање големог броја војника. Ево како наш уважени историчар Глигор Станојевић у трећем тому Историје Грне Горе (Титоград, 1975, 98-99) описује овај казнени поход и страдање Бјелопавлића:

„Због зиме, турска војска се врло споро окупљала. Тек на прољеће 1611. продужена је турска офанзива против брдских племена. Босански паша, на челу велике војске, упутио се против Брђана. Средином марта стигао је у Оногшт.

„Турска војска бројала је око 40.000 људи, а очекивало се појачање из сјеверне Албаније, тако да је царска војска требало да има преко 60.000 бораца; то је била ‘војска која се никада није појављивала у ове крајеве у тако великом броју’, изјавио је которски провидур, изненађен тим мноштвом војника.

„Циљ ове турске казнене експедиције против Брђана био је да спали и сравни са земљом побуњена насеља и да све робље поубија. Храбра, али не много сложна племена поколебала су се пред толиком турском силом. Први на удару били су Бјелопавлићи, који су искусили жестину турске одмазде. Двадесет и седмог марта паша је дошао у Бјелопавлиће, гдје га са богатим поклонима дочека педесет најугледнијих људи. Паша је примио поклоне, али је све присутне Бјелопавлиће похватао. Осмолицу је одмах погубио, а остале ставио у окове. Затим је турска војска почела да пљачка и пали куће, у којима су многи људи живи изгорјели. Жене, дјецу, старце – све што му је пало шака, паша је повео, остављајући за собом згаришта, смрт и пустош. Тешко да су Бјелопавлићи икад у својој историји доживјели такву несрећу.

„Из Бјелопавлића се паша упутио у Пипере, водећи са собом 40 окованих Бјелопавлића, које је успут на свиреп начин погубио. У Пипери-ма су Турци направили сличан покољ и оставили за собом пустош, али вјероватно да је тамо народ мање страдао, пошто се могао на вријеме склонити.“

Сасвим је реално претпоставити да су мошти Св. оца Исаије спа-

љене управо у току овог похода. Неопходно је напоменути да су мошти Св. Саве спаљене на Врачару 1594, само 17 година прије описаног казненог похода на Бјелопавлиће. Знатно касније, Његош ће кроз лик Владике Данила у „Горском вијенцу“, поред осталог записати:

*Крв љаведна дими на ољшаре,
ћивотии се у љрах развијаше,
земља сћење, а небеса ћуше.*

Природно је претпоставити да је Његош у стиху „ћивоти се у прах развијаше“ подразумевао спаљивање моштију светитеља широм окупираног Балкана, али и широм некадашњих християнизованих и потом исламизираних земаља на Блиском и Средњем истоку, Кавказу и у медитеранској Африци од руку Турака. Међу њима су, разумије се, и спаљене мошти Св. Саве и Св. Исаије „от Оногшта“.

Локалитет Попи, некадашње село и родно мјесто Св. оца Исаије, сада је приградско насеље Никшића. Налази се испод бедема старог Никшића, релативно близу никшићке жељезничке станице. У Попима се својевремено налазио манастир Св. Димитрија, сазидаи у доба Немањића. У истом манастиру столовао је Св. Василије Острошки откада га је пећки патријарх Гаврило Рајић, граматом од 27. новембра 1651. године, именовао за епископа Источно-херцеговачке епархије. Неколико година касније, не зна се тачно када, услед зулума локалних Турака, Св. Василије се преселио у знамениту пећину у планинском масиву Острошких греда. Крајем XVII или почетком XVIII вијека Турци су порушили манастир Св. Димитрија у Попима. Овај манастир више није обнављан. Остаци манастира остали су сачувани све до наших дана. У конаке порушеног манастира уселили су се Мушовићи, утицајна исламизирана породица, чији ће потомци управљати никшићким градом од 1714. до 1877. године, када је Никшић ослобођен и присаједињен Књажевини Црној Гори.

Настојањем унука Св. оца Исаије, јеромонаха Исаије, сазидаи је 1665. црква Св. Крста у Горњем Острогу. Исти манастирски храм живописао је мајстор Радул 1667. Да је управо тако свједочи нам и садржај натписа на унутрашњој страни надвратника цркве Св. Крста, који дословно гласи: „Извољенијем Оца и поспешенијем Сина и савршенијем Светога Духа сазда се сија света(ја) и свештена(ја) црков ва име Ч(а)сна-

го и Животворештаго Крста в ље(то) 7173 (1665), а пописа се в ље(то) 7175 (1667) са бл(а)гословенијем всеос(ве)штенаго митрополита захлмискаго кир Василија, трудом и подвигом и платоју јеромонаха игумена Исаије, ванука прваго светаго и преподобнаго оца нашего Исаије от села Попа. Б(ог) да их прости иже и почеше и савршише“. Колико нам је познато, овај је натпис једини сачувани историјски извор у коме се експлицитно помиње Св. Исаија „от Оногошта“. Исти је натпис до сада публикован више пута у доступној научној литератури. Прецизно га је публиковао и протојереј–ставрофор Димитрије Калезић, бивши декан Богословског факултета у Београду, у исцрпној монографској студији „Свети Василије Острошки у своме времену“ (Београд, 2005, 250).

Француски пуковник Вијалс Де Сомјер посетио је 1810. манастир Острог. Примио га је и архимандрит Острошког манастира, коме Сомјер не помиње име. То би могао бити архимандрит Јосиф Павићевић, који је био настојатељ Острошког манастира од 1810. до 1836. О њему Сомјер инспиративно пише у свом путопису „Историјско и политичко путовање у Црну Гору“, који је публикован у Паризу 1820. Описујући у истом путопису разговор са архимандритом острошким, Сомјер поред осталог дословно каже: „Архимандрит ми је дао једну причу о свечевом животу и чудотворствима, штампану илирским писмом. Писали су је калуђери, како је који стизао у Манастир. Сваки од њих се побринуо да дода нешто своје, зависно од надахнућа и виђења ствари... То је прави опис чудотворстава“. Спис о животу и о чудесним дјелима и исцјељењима оствареним милошћу Св. оца Василија, на жалост, није сачуван. Он је вјероватно уништен у некој од турских похара манастира Острога, које су улиједиле накнадно. Архива манастира Острога сачувана је у временском континуитету тек од 1885. па до наших дана. Старијих манастирских архивских аката остало је сачувано веома мало. Турци су 1768. похарали Острошки манастир. Манастир Острог попаљен је још у два наврата од турске руке, и то у јануару 1853. и у јуну 1877. Старија манастирска архива несумњиво је уништена у тим похарама. Сасвим је могуће да се у Острогу чувао и рукопис животописа Св. Исаије „от Оногошта“, али да је накнадно уништен у некој од поменутих похара. Стога животопис Св. оца Исаије данас није могуће реконструисати.

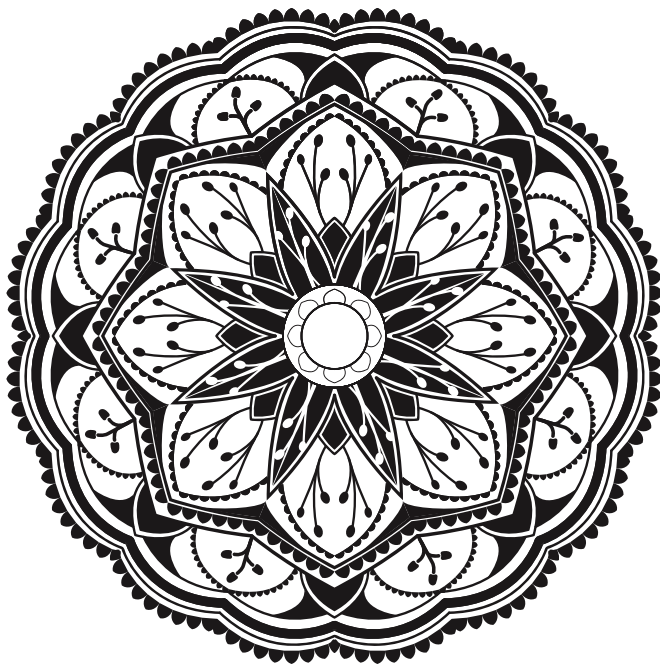
С обзиром на то да се у натпису на унутрашњој страни надвратника цркве Св. Крста у Горњем Острогу Исаија „от Оногошта“ изричито именује као светитељ („...прваго светаго и преподобнаго оца нашего

Исаије от села Попи“) и да је о њему сачувано оскудно црквено-народно предање као о испоснику са острошких стијена, чије су мошти Турци спалили на Планиници код Никшића, сасвим је извјесно да је култ Св. оца Исаије имао локални карактер, и да се одржавао при манастиру Острогу од оснивања манастира па до наших дана.

Спомен Преподобног Исаије од Оногошта слави се 28. априла/11. маја. Прва служба му је служена при освећењу његовог новог параклиса – храма у Горњем Острогу 28. априла/11. маја 2015. љета Господњег.

Преподобни оче Исаијо, моли Бога за нас!

аутор: Препраї Вукић
Преузето из „Светиїора“, бр. 246, Духовдан 2015;
йрилаїођено йоїшедама ової издања.

С бла҃гословом
Његовог Високопреосвештенства
Архиепископа цетињског
Митрополита црногорско-приморског
Г. АМФИЛОХИЈА
Егзарха свештеног трона Пећког

Издавач:
СВЕТИГОРА
Издавачка установа
Митрополије црногорско-приморске

Саставила:
монахиња Олимпијада Кадих

Уредник издања:
Протојереј–ставрофор Радомир Никчевић

Редактура и лектура:
АЕМ Амфилохије

Коректура:
Ивана Јовановић

Рачунарска обрада:
Владимир Јакшић

Штампа:
Ротографика, Суботица

Тираж:
3000

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-86-7660-282-7
COBISS.CG-ID 37600784